

[illegible]

(ו) דוקא בכליו של מקנה ולא בכליו של
 קונה (ח) דהא מקרא לייף לקמן ואי
 לוי סבר אין מטבע נעשה חליפין וכן
 פירי היינו טעמא דבעי הנאת קבלת
 דבר חשוב דומיא דנעל ולא מטבע
 ופירי: **ג** גאולה זו מבירה וכן
 הוא אימור אם לא יגאל ונמכר.
 וקשה לר"ת דלדבריה פסוק זה מביא
 דגאולה אינה מכירה אלא גרס לא
 יגאל דכתיב במעשר בהמה ואמרינן
 צ"ל כל פסולי המוקדשין (בבבא מצ"א דף נב.)
 דהאי לא יגאל לא ימכר הוא דאינו
 נמכר לא חי ולא שטור ומפרש ר"ת
 גאולה זו מכירה ולרבי יוחנן גאולה
 צבאס ולר"ל במשיכה תמורה זו
 חליפין של שוה בשוה דמהני לכ"ע
 אפי' בפירי לקיים כל דבר לרבות
 אינו שוה בשוה למר אף במטבע
 ופירי ולמר דוקא בכלי:

נכסים **ישו** **לזהם**
אחריות. **היו** **קרקעות,**
אשחריות **אל** **אלם** **שם,**
הונוהו **נחברו** **עליהן,** **לפי**
קרקעין **ועומדן** **(לפיכך)**
נמכרין **עליהן** **(דקדק'וין** **לדון)**
נכסים **שאין** **להן**
אחריות **נקבין** **עם** **נכסים**
ישו **להן** **אחריות.** **אם**
מכר **מטעליין** **עם** **קרקע,**
ישו **עקט** **לוקח** **עם** **אחריות**
נכסה **משלשה** **קנינים** **נקבים**
מטעליין **עמה** **(אם)**
המטעליין **אל** **נקבין** **אלה**
נכסה **קרקע** **נקבה** **נכסין**
ואם **מטעליין** **אל**
ומטעליין **זה,** **כיון** **שאין**
דמי **קרקע** **אל** **מכר** **ו**
שני **מסירת** **קרקע** **אל**
החוק **בקרקע** **מדת** **חומר,**
נקט **המטעליין** **בלא** **משיכה**
(בב' ע"ב)

ועליא אמר מר מכור
ויו אונאה לימא סבר
חליפין לא רב הונא
מר⁶ דבר תורה מעות
משיכה קונה גזירה
חטריך בעלייה מלתא
ומלתא דלא שכיחא
ליה מר הונא בריה
נתן הכי מתניתו לה
אמר רב הונא^(ג) אין
בבמה קונין רב אמר
לא ליה לקונה דלהוי
לגמר ולקני ליה ולוי
דבבעינן למימר לקמן
ספקתא לרבא וללוי
הא קא קני ארעא
ליה נכסים שיש להן
שאין להן אחריות
שאין להן אחריות
הן אחריות אמר ליה
מפיק לאפך פולסי
מקנה ליה בההיא
גמר ואקני ליה כתנאי
על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף
גאולה זו מכירה וכן הוא אומר² לא יגאל תמורה זו
לא יחליפנו ולא ימיר אותו לקיים כל דבר שלף איש
למי בועז נתן לגואל רבי יהודה אומר גואל נתן לבועז
שאין בו שוה פרוטה אמר רב נחמן לא שנו יאלא
רב ששת אמר אפילו בפירות מאי טעמא דרב נחמן
זין מידי אחרינא לא מאי טעמיה דרב ששת אמר
רב נחמן נמי הכתיב לקיים כל דבר ההוא לקיים כל
ששת נמי הכתיב נעלו אמר לך רב ששת מה נעלו
בר המסויים לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז דלא אמר רב
רמון כתבין האידנא במנא דכשר למקניא ביה במנא
זמר קונין בפירות דכשר לאפוקי מדשמואל דאמר קונין
במרוקא

רבינו הגנאל (המשפּט)
(כר נחמן) (כר"ן) סבירא
דדא דאמר בריה דר
הורא
מלת קנות וכי. וכי הורא
גורא דלמא לא מרור כל
אלא לא שכחא. ומילתא
לא רבי שכחא לא גורא בה
רבנן. במה קנינ בן אמר
בכלי של קנה וליא אמר
בכלי של קנה. כותבא
דלא לפנים בישראל על
הגאולה ועל התמורה וגי
גאולה וזו מכירה דכתיב
ואם לא יגאל ונמכר
בעבדך. תמורה וזו חליפנו
שא לא חליפנו וזו קליים
מיר אותו וזו קליים
כל בר שלף איש עניו
ונתן לרעהו וזאת התמורה
בישראל מן חליפנו
נתן לרעהו וזו חליפנו
אומר בריה דרבינו.
בן כח"ל וזו רבי יהודה.
והכלת כר גורסין בפי
שחילת עז הלכת בעד
שנשבת ופדארתא. ^{יט} דף ט
^{יז} עבד עובדא שביה
אמא דהוה [מרת] שביה
אמר ואתת כהנת קמיה
ושקל כותמא ושדא לה
ואמר לה קני האי וקני
פסחא דאמר בן נחמן לא
עשה כותמא מאן דהוא
כר משום דסבר הלכתא
כר' שמעון ולא היא אלא
משום דהוה חליפנו
מזנן וזו מהא שמעון

בעל החמור' את הפרה ש"מ חליפין ומקפיד עליהן לא קנה ובא רבא ואמר כל חליפין מיקפד קפדי ומתבטל בנזל דאמר ליה חמור כפרה וטלה ומשכן הפרה ועיניו לא משך הטלה ולא הוז חת משכא גמורה וזוהי הכא דאקשין על גמורה כחליפין דמי שכיין וזוהי הו' נתחבין הלה בחליפין. וטעמא שישאשא דמיס' לשניה. ואקשין על ר' הונא דאמר כמור ל' באלו קנה וכי מטבעי נעשה חליפין. ופרקי' ר' הונא